

Mieren-lekkers.

Dat mieren echte snoepsters zijn en op vertrouwelijke voet verkeerden met bladluizen, die haar 't leven verzoeten met de een of andere afgescheiden stof, was me reeds bekend. Hoe mieren het soms aanleggen, om dit zoets te bemachtigen, kon ik evenwel nooit nauwkeurig nagaan, tot dat ik onlangs getuige was van een mieren-strooptocht in een legerplaats van bladluizen. 't Was in onzen tuin; aan den onderkant van een boonblad had zich een heel regiment grijsblauwe bladluizen verzameld, gevleugelde en ongevleugelde. Tusschen hen in trippelden met echte mieren-bedrijvigheid een aantal kleine zwarte miertjes rond, ijverig tastend en snuffelend. Ik volgde er enkele in haar bewegingen en zie ze achtereenvolgens verscheidene luisjes betasten, maar die schudden onwillig heen en weer, alsof ze zeggen wilden: 'k heb niet, ga toch door met dat vervelende »gemier«! Eindelijk is er eentje gevonden, die wel een grondiger onderzoek van dien kant der mier waardig schijnt. De zwartglimmende snoeper laat het nu niet bij betasten, maar bewerkt het achterlijf van 't arme slachtoffer met pooten en sprietjes; onbarmhartig zwiepen de tasters op den rug en het achterlijf van 't luisje neer; de voorpooten werken hierbij even vlug als die van een hond in den karnmolen, totdat de wreede lekkerbek zijn zin krijgt: een glashelder pareltje, veel kleiner dan een speldeknoop, komt uit 't achterlijf van de luis te voorschijn, 't wordt gretig tusschen de kaken der mier opgevangen en verzvolgen. 't Moet wel nectar voor hem zijn, want 't lijkt me alsof zijn groote oogen glinsteren van genot en begeerte; zoo'n gulzigerd: niet tevreden met wat hij hier wist »uit te kloppen«, gaat hij weer rond door 't luizenkamp, zoekend naar een nieuwe »bron van zoetigheid«, die ze kan »anpumpen«, om dan 't zelfde spelletje te herhalen. 't Deed me denken aan het verhaaltje van: »tafeltje dek je«, en »ezeltje geef geld!«

De gevleugelde worden over 't algemeen met rust gelaten, ze schijnen niet zoo goedgeefsich of minder vruchtbaar.

Een ander staaltje van de gediensstige samenleving tusschen mieren en bladluizen merkte ik op uit het volgende:

Op een aardbei-bed, waar veel mieren huisden, stond tusschen aardbei-planten een wortel (z.g. Nijmeegsche peen); 't onderste gedeelte der bladsteel was bedekt met een laag bladluizen. De mieren, gediensstige geesten als ze zijn, hadden hiertegen een aardwallekje opgeworpen, meer dan 1 dM. hoog en dreven daaronder nu haar knevelarij-spelletje met de »ingezetenen«.

Wat zouden de mieren hiermee nu bedoelen? Zou dit een wederdienst zijn, bewezen aan haar melkkoetjes, om haar een warme kiemplaats te verschaffen en ze te behoeden voor verradelijke nachtvorsten e.d., of zou het een gevolg zijn van haar zucht, om alle verwerkbare specie in de wacht te slepen en men het dus moet verklaren uit een vergedreven mieren-egoïsme?

Vaak las ik van symbiose, wederkeerig dienstbetoon in de natuur; zou hiervan in dit geval ook sprake zijn, of is de mier alleen het belanghebbende voorwerp?

Ook wil ik nog even onder uwe aandacht brengen een taalkundige tegenstrijdigheid, die zich hierbij voordoet, nl. eene naamvalskwestie: de bladluizen zijn tegelijk oorzakelijke, meewerkende en lijdende voorwerpen, staan dus als zoodanig in den (2en) 3en en 4en naamval de mier is belanghebbend voorwerp, maar staat in den accusatief als beschuldigd van luizenknevelarij.

Tilburg.

A.

Late Meikevers.

Den 29en Augustus ving een mijner kennissen een vliegende mannetjes-keyer. Ik vind dit een bijzonderheid, de vermelding wel waard, want ik meende dat het vast stond dat na Juni zich geen meikevers voor het volgende jaar lieten zien. Zijn u misschien meer gevallen van zulk een laten vlucht bekend, of misschien een der lezers(essen) van de *Levende Natuur*?

Zwolle.

KLAAS MULDER.

Roode Boschbes met een zwam.

Per postpakket zend ik u eenige vossenbessen, die heel abnormaal zijn; op de plek, waar ik ze heb geplukt stonden er meer zoo. Sommige bladeren zijn geheel anders geworden. Zoudt u s.v.p. in de *Levende Natuur* willen vermelden, wat dit voor een verschijnsel is?

Apeldoorn.

A. G. KERKHOVEN WJTHOFF.

De plant was aangetast door de boschbessenzwam (*Exobasidium vaccinii*).

H.

Nachtzwaluw en Lepelaar.

Den 19den October 1906 kreeg ik van een poelier te Deventer een Nachtzwaluw, die den vorigen dag te Raalte geschoten was. Hierbij vertelde deze mij, dat de vogel geschoten werd, toen hij een konijnenhol, waarin een fret gejaagd werd, verliet. Ik teekende dit op, zonder er verder veel gewicht aan te hechten, doch den 16den November daaraan volgende kreeg ik weer een danig toetakeld exemplaar, dat nu gevangen was in een klem, die men in een konijnenhol gezet had. Daarom, vogelwaarnemer, let dezen winter op, of deze vogel hier soms overwintert!

Wat verder het broeden der Lepelaar betreft, tot voor eenigen tijd meende ik, dat zij slechts in het Zwanewater en het Naardermeer broedden. Doch het vorige jaar toonde een Engelsch emitholoog, die in een jacht de Friesche meren bereisd had, mij een broedsel, dat hij in Friesland gevonden had. Waar, precies, wilde hij mij niet verraden, doch ik vermoed, dat het was in de buurt van Eernewoude, daar hij zich daar zeer lang had opgehouden. Ook kreeg ik dit jaar een ei, dat gevonden was op de Maas-gorzen. Ook hiervan kon ik geen nauwkeurige bepaling erlangen.

Tullo, 26 Sept. '07.

J. C. F. VAN BALEN.

Enorme bladen aan een O. I. Kers.

Mag ik eens vragen of het iets bijzonders is, dat aan een Oost-Indische Kers bladen groeien van 18 $\frac{1}{2}$ cM. middellijn op stengels van 73 cM. lang?

Deze plant bloeit telken jare in onzen tuin en er wordt geregeld nieuw zaad van gewonnen. Alleen dit jaar merk ik er deze bijzonderheid aan op. De bloemen behouden hare gewone grootte.

Garne zag ik eenig antwoord daarvan in een volgend nummer van *De Levende Natuur*, dit vreemd geval voor mij opgehelderd.

J. VORSTMAN.

Wat voor vogel?

Enigen tijd geleden te Katwijk logeerende, overkwam mij 't volgende:

Ik wandelde op zekeren dag met eenige vrienden langs het strand, toen we in de verte op zee iets zwarts zagen, dat steeds nader kwam. Het bleek een vogel te zijn, in vorm gelijk een eend. Het dier zette zich schijnbaar uitgeput op het strand neer en liet zich zonder tegenwerken door ons beetpakken. De kleur was geheel zwart met hoornkleurigen snavel, met een grooten gelen knobbel bij het begin van den snavel. We namen den vogel mee. Een kennis vertelde, dat 't een meerkoet was. Dit dachten we ook en daarom brachten we 't dier naar den Rijn. Na lang gedronken te hebben, zette het zich weer aan den kant neer. Daar visscherjongens 't dier dan stellig gepakt zouden hebben, namen we het maar weer mee naar huis, waar het binnen eenige uren stierf. Brood wilde het niet eten. Later bleek mij, dat 't geen meerkoet was. Deze toch heeft een geheel geel gekleurden snavel. Nu is mijn vraag, wat is het dan voor vogel geweest?

't Was een Zwarte Zee-eend.

TH.

Een Meezenoord.

Thans het genoegen hebbende in Zwitserland te logeeren zag ik laatst het volgende aardige schouwspel: Het had pas geregend en tusschen eenige zilverbekjes en dennen had zich aldus een stroompje gevormd. Een groote kolonie meezen, wel ongeveer 20 waren zich aan 't baden. Zij lieten mij tot zeer dicht naderen en toonden zich gansch niet schuw. Ik zag een koolmees, baardmees en de aardige kuifmees. Met genoegen heb ik er een tijd naar gekeken.

Den Haag.

C. E. HEYNSIUS JR.

Worteloos kroos

Bij de mededeeling van den Heer J. v. Duist, in *De Levende Natuur* van October 1907, kan ik mededeelen dat ik verleden jaar in October een gedeelte der sloot langs het exercitieterrain te Breda, geheel bedekt zag met *Lemna arrhiza* en dat ik dit jaar het terzelfdertijd op de zelfde plek waarnam maar niet in die groote hoeveelheden als 't vorige jaar. Het schijnt dus nog al hier en daar voor te komen.

Breda

J. E. COUVEE.